

ELKÖZELÍTETT AZ ISTENNEK ORSZÁGA!

“Minekutána pedig János tömlöczbe vetetett, elméne Jézus Galileába, prédikálván az Isten országának evangéliomát, És mondván: Bétölt az idő, és elközelített az Istennek országa; térjete meg, és higjete az evangéliomban.” Márk 1, 14-15

Hollandiában van egy mozgalom, amelynek az a célja, hogy Krisztus örömezenetét kivigyék a világba. Különösen igyekeznek a karácsony evangéliumát kivinni az utcára, behirdetni a hétköznapi forgatagába. Minden évben új plakátot készít ennek a mozgalomnak a vezetősége, olyan rajzot és feliratot, amely a karácsony üzenetét hirdeti. Ezt a plakátot azután az egyház tagjai advent utolsó hetében megkapják és jól látható helyen, lakásuk, üzletük ablakában elhelyezik, hogy azok is tudomást vegyenek a nagy örömhírről, akik egyébként nem törődnek vele. Az idén adventkor sok ezer és ezer kirakatban olyan plakát jelent meg, amely egy modern nagyvárost ábrázol, gyárépületekkel, felnyúló kéményekkel, fölötté egy emberarc körvonala bontakoznak ki, amint kérdőleg tekint a kép másik oldalára, ahol egy csillag ragyogó sárga sugárkévéjében egy kis jászol látható. A plakát sötét háttéréből kiemelkedik a felirat: Mit akar hát ez a gyermek? - Valóban, mit akar ebben az elmodernizált világban, ebben a lüktető, lázas tempójú életben, a szinte tökéletesen működő gépek és műszerek e roppant fejlettségi fokán, a modern nagyvárosi élet ezer változatában ez a gyermek, a betlehemi kis újszülött? Van-e meg rá szükség, vagy már kiment a divatból, de gyengéd kegyelemből még megtűrük, mint az elmúlt gyermekkor egyik szép, volt játékszerét? Mit akar, miért jött, miért emlékezünk még mindig vissza rá, miért ünnepejük még mindig megszületése napját? Még mindig akar egyáltalán valamit?

Mit akar hát? - Ő maga felel erre a kérdésre a felolvasott Igében: *“elközelített az Istennek országa; térjete meg, és higjete az evangéliomban”*. Ezzel az üzenettel kezdte Jézus a tanítását a földön, ez volt a legelső prédikációja és minden további tanításának a sűrített tartalma. Nincs olyan szó, amely annyiszor elhangzott volna Jézus ajkáról, nincs olyan fogalom, amiről olyan sokat beszélt volna a Megváltó, mint az Isten országa, vagy egy másik kifejezéssel: mennyeknek országa. Ezért jött az ÚR! Ezt akarta és ezt akarja most is és mindig, mindaddig, ameddig teljesen meg nem valósítja a világon! Igen, ebben a világban, ebben a modern emberben, a hajsolt emberben, az elmechanizált emberben, a maga is majdnem géppé vált emberben! Itt akarja Jézus az Isten országát!

Mi hát az Isten országa? Az eredeti görög szónak a basilea-nak pontosabb magyar fordítása szerint így mondhatnám: Isten királysága, Isten uralma, Isten királyi uralkodása: egy olyan boldog, tökéletes állapot, melyben egy akarat van a királyé, amelyben egyetlen Király akarata szerint történik minden. Olyan ország, ahol egyetlen lehető viszonyulás van az ott élők között: a szeretet viszonyulása.

Láttam egyszer valakinek a lakásán egy fali mondást, ez volt ráírva: Igen, Uram! Isten országa olyan állapot, amelyben Isten dicsősége és békessége egy hódoló, engedelmes, jóakarató „igen”-ben tükröződik és visszhangzik szakadatlanul. Sohasem zavarja meg a “nem”, a tagadás, az ellentmondás! Az sem fordulhat elő benne, hogy „Igen Uram, de...” Isten országa zavartalan uralom, s annak való engedelmesség.

Még jobban megközelíthetjük az Isten országa fogalmát ezen a másik ki-

fejezésen át: *“mennyek országa”* mely az Isten dicsőségének és békességének az a teljes uralma, ami a mennyben van. Tehát nem egy jobb és boldogabb világ, mint ez a mi földi világunk, hanem egy más világ, egy egészen más világ. Az a világ, ami a bűneset előtt volt a paradicsomban, amiből tehát a bűn miatt kiestünk, az a világ, amelyet elzár előlünk egy nagy, sötét, áthatolhatatlan szakadék: a halál. Isten országa az a halálon túli világ, ahol nincs bűn, szomorúság és elmúlás, hanem csak boldogság és örökélet! Hiszed-e azt, hogy van, hogy létezik valahol egy ilyen ország, egy ilyen boldog, isteni uralom? Isten dicsőségével és békességével teljes, tökéletes világ, amit röviden mennyországnak szoktunk nevezni?

Maga Isten beszél róla a Bibliában. Sok drága titkát elmondja az Ő kijelentésében, de a legnagyobb titkát, amit mond róla, az az, hogy ez az ország, a halálon túli birodalom átjött a halál innesső partjára. Partra szállt földi világunk egy pontján is, vagy ahogy Jézus maga mondja: *„elközelített az Istennek országa”*. A mennynek ez a földön való partraszállása annak a másik világnak ebbe a világba való betörése történt karácsony éjjelén, ott a betlehemi kis istállóban. Az a jászolban fekvő kisgyermek ugyanaz az ÚR Jézus Krisztus, aki azt mondta magáról: *“Én vagyok az ... Élet.”* Benne és általa az örökélet kerül ide a földre.

Nem megmagyarázni akarom én Jézus isteni személyének a csodáját, hanem éppen szeretnék rámutatni magára a felséges, egyszerű csodára, amikor azt mondom, hogy Jézus istenemeri személye itt a földön, - a bűnnek és halálnak ebben az emberi világában - annak a másik világnak, az Isten országának, az örökéletnek egy darabját jelentette. Isten valami csodálatos és érthetetlen módon ezen az első karácsonyestén elültette, beplántálta bűnnel fertőzött emberi életünknek ebben a minden oldalról halállal körülvett világába az örökélet csiráját: Szent Lélektől fogantatva, Szűztől születve megjelent közöttünk egy kicsiny gyermekben a halál valóságán túl levő élet valóságának a hírnöke. Ez a karácsony titka. Ezért mondotta Jézus önmagára mutatva: *“elközelített az Istennek országa”* az a boldog, tökéletes, tiszta mennyország!

Hogy milyen roppant nagy dolog történt karácsonykor, jelképesen, - hangsúlyozom, hogy csak jelképesen - kifejeződik az időszámításban is. Ettől az időponttól kezdtük az évek számítását, amit általában Jézus Krisztus születése időpontjának tartunk. Ettől az időponttól kezdve számlálunk előre és hátra. Történelmileg indokolatlan ez a számítás, de a Biblia szerint nem. Sőt, a Biblia szerint Krisztus eljövetele, Jézus földön való megjelenése a középpontja az egész világtörténelemnek. Egy olyan fordulópont, ahol új kezdet indul el, mégpedig a mennyország a földön. - Ott, az első karácsonyestén, ott és akkor kezdődött meg a menny uralma a földi világban. Ennek a földre betört másik világnak, ennek a halálon túli világnak a levegője érződik abban, hogy menekült előle az ördög, a betegség és a halál.

Egyszer, amikor egy vak és néma ördögöst hoztak Jézus elé, *“meggyógyítá azt annyira, hogy a vak és néma mind beszél, mind lát vala”*. Ekkor mondta az ámuló sokaságnak: *“Ha pedig én Istennek Lelke által úzom ki az ördögöket, akkor kétség nélkül elérkezett hozzátok az Isten országa.”* Bár az emberek sokszor nem tudják is, de ezek a démonikus hatalmak kétségtelenül rögtön felismerték, hogy elérkezett Jézusban az Isten országa. A világtörténelemnek ez a nagy fordulópontja, ahonnan kezdve egyre jobban visszaszoríthatnak, kiszoríthatnak ebből a világból, egészen a végső megsemmisíttetésig.

Két ön- és közveszélyes ördögös találkozott egyszer a Gadarénusok tartományában Jézussal. A bennük levő ördögök egyszerre elkezdtek kiabálni: *“Mi közünk te veled Jézus, Istennek fia? Azért jöttél ide, hogy idő előtt meggyvőtörj minket?”*

Látjátok, ezek az ördögösök tudták mit jelent az, hogy: *“elközelített Istennek országa”!* Ezt jelenti: a Sátán uralmának a végét, a bűn eltisztulását, a szenvedések szertefoszlását, a bajok megszűnését! Isten hatalmának, dicsőségének, békességének a kiáradását, ahogy az angyalok énekelték: *“Dicsőség a magasságos mennyekben az Istennek, és e földön békesség, és az emberekhez jó akarát!”*

Íme: az angyalok is azt hirdetik, hogy elközelített az Istennek országa! *“A vakok látnak, és a sánták járnak; a poklosok megtisztulnak és a siketek hallanak a halottak föltámadnak; és a szegényeknek evangéliom hirdetik.”* Ezek azok a jelek, amelyekben Isten országának ebbe a világba való betörése láthatóvá lesz. Jézusnak ezekben a tetteiben már láthatunk valamit ebből az új világból, a dolgoknak abból az új rendjéből, ami karácsonykor kezdődött S egyre teljesebben kibontakozóban, megvalósulóban van a földön! Az az Isten országa, amely Jézus személyében elérkezett, több mint az egyes ember egyéni üdvössége. Ez az ország Istennek az uralma mindenképpen és mindenki fölött. - Istennek a Jézus Krisztus által való ÚR volta a bűn, halál és a Sátán fölött. E földi világban a Krisztus által a bűntől, haláltól és Sátántól megtisztított terület, az a krisztusi uralom, amelynek végső kibontakozása az új és új föld megvalósulása lesz az újra való megjelenéskor, hogy újra Isten legyen minden mindenkiben.

Tehát ez az ország közelített el, érkezett el, van itt, jött elérhető közelségbe hozzád és hozzám. És amint ezt bejelentette Jézus, rögtön hozzáfűzi a felszólítást: *“térjete meg, és higgyetek az evangéliomban”.* Mintha csak képletesen azt mondaná, hogy mivel az Isten országa, mivel a mennyország íme utánatok jött: nektek már semmi egyebet nem kell tennetek, mint oda betérjete. Térjete hát be, térjete hát meg, és én utánatok hozom a mennyországot, isten királyi uralmát! Ti csak azt tegyéte meg, hogy lépjete be, térjete meg! Ezt mindenkinek meg kell tenni, aki azt igényli, hogy övé legyen a mennyeknek országa.

Hogy efelől ne is legyen kétség, maga Isten egyszer határozottan ki is hangsúlyozza az Ő Igéjében: *“Isten, mostan parancsolja az embereknek, mindenkinek mindenütt, hogy megtérjenek.”* Tehát mindenütt: itt is, - mindenkinek: neked is, a jó kereszténynek is! Nem az a mi legfőbb bajunk, hogy nagyon rosszak vagyunk, és ebből a haszontalan életből kellene megtérnünk, mintegy meg kellene jobbulnunk, - mert hiszen a legtöbben nagyon sok szép és tiszteletreméltó erénnyel rendelkezünk, - hanem az a mi legnagyobb bajunk, hogy természetből fogva mindegyikünk ebben a világban él, vagyis: a bűn által megrontott világban, az Istentől elszakadt világban, a Sátán és a halál világában él. Abban a világban, amelyet a Sátán egyszer a hegy tetejéről így mutatott be Jézusnak: *“Mindezeket néked adom, ha leborulva imádsz engem.”* Tehát abban a világban, melyet Isten éppen az Ő országának az elközelítésével megítélt és halálra szánt. Azon a bizonyos széles úton, amely a veszedelemre visz, nemcsak betörők, gyilkosok, szélhámosok, s ehhez hasonló bűnösök járnak, hanem kivétel nélkül mindenki ezen kezdi a járását e földi életben, és ezen jár tovább is, aki nem tér le róla a keskeny útra. Sok szép dolgot lehet művelni azon a széles úton. Lehet imádkozni, és zsoltárt énekelni, még templomot is lehet építeni. Lehet nagyon tisztességesen és jóra valóan

élni, igen humánusan munkálkodva, - sőt sokan vannak rajta éppen ilyenek. Sokan nem káromkodva, hanem szép zsoltárokat énekelve és Bibliát olvasva járnak rajta, mindaddig, amíg Isten megmutatja, hogy nem a cselekedetek a rosszak, hanem az út, amelyen haladunk, az a veszedelembe és kárhozatba vivő út. Ezért kell megtérni az ún. “jó” embernek is! Isten országa elközelített, készen van, - Isten országa nem az én jócselekedeteim összessége, nem az én kiválóságra való törekvéseim felsőfoka, hanem Krisztusban és Krisztus által jelenlevő uralma az Istennek, aminek én alája vethetem magam. Megtérni tehát egy ilyen meghódolást, kapitulációt, teljes megadást jelent!

A bécsi kapucinusok templomában van a volt Habsburg-ház temetkezési helye. Ott volt az szokás, hogy amikor a meghalt király holttestét levitték a szűk lépcsőn, a kripta bezárt ajtaján kopogtattak a koporsót vivők. *“Ki kér bebocsátást?”* - hangzott belülről a kérdés. *“Ausztria császára és Magyarország királya!”* - volt a büszke felelet. Az ajtó nem nyílt ki. Másodszor újra kopogtattak, megint jött a kérdés: *“Ki kér bebocsátást?”* Mire felsorolták a volt uralkodó minden méltóságát, címét és rangját. Az ajtó továbbra is zárva maradt. A harmadszori kopogtatás és belülről jövő kérdés után végre ez volt a felelet: *”Egy szegény nyomorult bűnös ember!”* S ekkor megnyílt az ajtó és a koporsót vivő menet beléphetett. - Azt mondtuk, hogy Isten országa, amely Jézus Krisztus személyében már elközelített, az a terület, amelyet az Ő szent vére tisztított meg a bűntől, a Sátántól és haláltól. Ennek az országnak a kapuján hiába kopogtat, aki az egyetlen Krisztuson, az Ő szenvedésén, halálán és feltámadásán kívül bármi más egyéb érdemet hoz: címet, rangot, földi eredményt, jó cselekedeteket, erényeket, szenvedéseket. Amíg szívből azt nem tudod mondani, hogy egy nyomorult bűnös ember kér bebocsátást, ingyen, kegyelemből, addig ennek az országnak a kapuja zárva marad. De egyszerre megnyílik, amint kegyelemért könyörög valaki előtte.

Mit akar az a Valaki, akinek születése napját ünnepeljük? Azt, hogy te is belépj, betérj, megtérj végre az Ő dicsőséges országába. Azt hogy szívednek, két kezvednek, munkádnak, magadnak a teljes megadásával te is hozzájárulhass ahhoz, hogy ebben a világban minél teljesebben a Krisztusé legyen minden. Azt hogy ez a világ minél teljesebben elismerje önmaga fölött Krisztus győzelmes uralmát. Igaz a karácsonyi hír, hogy *„elközelített az Istennek országa”.* Térjete hát meg *“és higgyetek az evangéliomban.”* Ámen

FÉNYESEBBEN, MINT BÁRMIKOR



A mi december 25-i karácsonyunkat az első három század keresztényei nem ismerték. A negyedik század elejéig ez a nap, amely a későbbiekben oly fontos lett, az őskeresztények között észrevétlenül telt el. Ezzel szemben tudomásunk van arról, hogy ebben az időben a pogány Római Birodalomban december 25-e a Nap imádatának szentelt különleges ünnep volt. A korai egyház meglepődött annyival, hogy a születés időpontját nem ismerjük, bár akadtak egyéni időszámítási kísérletek.

Az evangélium írói nem adják meg Krisztus születésének napját, csupán Lukács karácsonyi beszámolójából olvashatjuk ki, hogy semmiképpen nem télre kell gondolnunk, ha Megváltónk testet öltése után kutakodunk. Palesztinában ugyanis március-április hónaptól novemberig voltak pásztorok a mezőn. Mivel minden közelebbi anyag hiányzik, néhány ókori keresztény ember megkísérelte az inkaráció dátumát levezetni különböző spekulációk alapján. Az ógyház azonban ezeket hivatalosan sosem ismerte el, hiszen e latolgatások minden történelmi hitelesség igénye nélkül születtek meg, bár kétségkívül kegyes szívek legtisztább szándékából. Hogy a legérdekesebbet említsem, amely Krisztus után 243-ból való kéziratból szárazik, amely Krisztus születését március 28-ra datálja. Az irat szerzője abból indul ki, hogy Isten a teremtéskor a világosságot elválasztja a sötétségtől, s feltételezi, a teremtés olyan napon történt, amikor a nappal és az éjszaka egyforma hosszú volt. Mivel a római naptárban a tavaszi napéjegyenlőség március 25-e volt, következésképpen a teremtés első napja március 25-re esik. A Napot viszont Isten a negyedik napon teremtette, és a Malakiás 4: 2 ígérete szerint a Messiás az "igazság Napja", ebből következik, hogy a megígért Megváltónak március 28-án kellett világra jönnie.

Január 6-a, Krisztus megjelenésének ünnepe

Keresztény gnosztikusok Alexandriában január 6-án ünnepelték Krisztus megkeresztelkedését. Helyes, ha rámutatunk arra, hogy pogány vonatkozásban január 6-a Dionüszosz-ünnepnap volt, egyben Ozirisznek szentelt nap, sőt, állítólag ezen az éjszakán telt meg a Nilus vize is különös csodaerővel. Január 6-a is valószínűleg az alexandriai tradícióból került az egyház ünneptárába, mint Jézus Krisztus megjelenésének (epifánia) ünnepe. A görög "epifánia" alatt kezdetben a születést, mint földi megjelenést értette az evangéliumi elbeszélésekkel egybehangzóan, majdan gnosztikus hatásra a születést és a keresztelést egybekötötte egymással. Január 5-ről 6-ra virradó éjjel volt a születés, január 6-a pedig a keresztelés ideje.

December 25-e, Krisztus születésének ünnepe

Annyi bizonyos, hogy Rómában 336-ban már december 25-én ünnepelték Krisztus születését. Korábban már ezen a napon egy perzsa eredetű istenség, Mithrász tiszteletére is tartottak ünnepeket. Ez az isten mint Solus invictus, azaz Legyőzhetetlen Nap biztosított égi támogatást a misztériumba beavatottaknak. Nagy Konstantin császár tudatosan törekedett a Nap-kultusz és a Krisztus-kultusz összekapcsolására. Magát két szobron is mint Nap-istent ábrázoltatta fényzőnben. Konstantin ötlete volt, hogy Krisztus és a Nap kultusza egyesüljön, de ennek eszmei feltételét a kereszténységben meglévő Krisztus-Nap szimbólum adta meg. Így teljesen érthető, hogy még Konstantin idejében és az Ő befolyására tették Krisztus születése ünnepét december 25-re, a nagy Nap ünnepére. Így vált karácsony születés-ünnepé, megszabadulva az epifánia gondolatától, s került egy olyan pogány ünnep befolyása alá, amely sok szokásban tartotta magát, s nem épült le egyszerűen. Mindkét dátum (január 6, december 25) esetében vallásilag terhelt és kultikus foglalt időpontokra esett tehát a döntés, de megválasztásukat az a tény

határozta meg, hogy kapcsolódási pontot kínáltak a sajátosan keresztény karácsonyi gondolathoz. Az üzenet, azaz a tartalom nem a pogányságból származott, - úgy is mondhatnánk, hogy a régi forma új tartalommal telt meg.

Két karácsony



Roma arra törekedett, hogy az epifánia ünneptől független karácsonynak szerezzen érvényt a keleti végeken is, ahol még tartotta magát a január 5-6-i időpont is. Az egyik fél be akarta bizonyítani, hogy Jézus január 6-án, a másik fél, hogy december 25-én született. A megosztottság ma is tapasztalható. Ma december 25-én ünneplik a karácsonyt a római katolikus és protestáns egyházakon kívül a konstantinápolyi, antiochiai, romániai, ciprusi, görögországi, finnországi ortodox egyházak és ezek diaszpórái. Ezzel szemben Jeruzsálemben, Oroszországban, Szerbiában, Bulgáriában, Grúziában, Lengyelországban, valamint a Cseh- és

Szlovák Köztársaságban lévő ortodox egyházak megmaradtak január 6-a mellett. Hasonlóképpen az etióp, kopt, szír-jakobita, indiai keleti rítusú egyházak is.

Összefoglalás

Joggal fogalmazódik meg mindezek után napjaink kereső emberében a kérdés: mikor ünnepeljük valóságosan Krisztus születését, és egyáltalán mi szükségünk van erre az ünnepre. Az embernek akkor van igazán karácsonya, amikor megszületik szívünk szegényes jászolában a Krisztus, amikor lelkünkben meggyullad az igazi világosság szikrája. Kellenek olyan megkülönböztetett napok és megszentelt idők, amikor Isten ajándékát megköszönjük, vagy épp megtaláljuk. Amikor üres kézzel az ég felé emeljük kezünket, alázatos szívvel, tiszta lélekkel. Hiszen az ünnep lélektanának lényege, hogy gondolatban visszatérünk abba az időbe, amelyben Isten beavatkozása révén egy esemény ünnepé szentelődött, s mintegy megelevenednek előttünk a múlt időt tartatommal megtöltő, megszentelő események. Karácsony ünnepére tehát ma is szüksége van mindenkinek, aki a csillogó külsőséget valós tartalommal szeretné megtölteni.

Összeállította: Nagy Gábor lelkipásztor

Karácsonyi köszöntő

Kedves magyar testvérek! A keresztény kalendárium legcsodálatosabb napjainak az egyike a karácsony napja. Az ünnepek előtt a harangok örvedző zúgása hirdeti, szerte messzi mondja: Krisztus megszületett, és erre a nagy ünnepre készül minden keresztény ember.

Különös látvány itt Amerikában a karácsonyvárás, amikor városok feldíszítve,

utcák, utak kivilágítva, mindenütt a karácsonyfákon kisebb nagyobb lámpák, gyertyák messze hirdetik az éjszakában Krisztus születésnapjának a drága ünnepét. Sokszor a hajlékokat is olyan szépen feldíszítik az emberek, hogy csodájára járnak egy-egy otthonnak, amelyiknek a híre, szépsége az újságokban és a Tv. adásokon keresztül mindenkit elkápráztat.

A karácsony legmeghatóbb része az emberek boldog éneke, hiszen nincs vége a szebbnél szebb karácsonyi énekeknek, amivel kicsik és nagyok dicsérik az Urat, és emelik fel a magasba milliók lelkét. A központi gondolatot minden ének valamiképpen kifejezi, hogy Krisztus megszületett, Krisztus a király, a béke fejedelme, jön, hogy betöltse az emberek szívét, otthonát, hogy adjon minden Istenben bízó embernek karácsonyi örömet és tiszta boldogságot.

Valljuk, hogy azóta az első emlékezetes karácsony óta emberek milliói szívében zendült meg az üzenet, mondván amit a keleti bölcsek mondtak, hogy jöttünk Betlehembe, jöttünk, hogy megkeressük Krisztust, hogy tisztességet tegyünk neki és hódolatunkat bemutassuk előtte.

Sokan álltak már meg Krisztus előtt és vallották, hogy Ő az uraknak ura, a királyok királya, Ő a világ megváltója, Ő az aki az üdvösséget elhozza a földre. Most karácsonyi időben az a kérdés, hogy Te kinek tartod Őt? Hogyan készülsz Jézus fogadására?

Kövessd a keleti bölcseket, akik megtalálták Jézust, kövessd a többieket, akik tanítványokká lettek, és akkor a karácsony nem csak múltó ünnep, hanem tartós boldogság és békeség forrása lesz számodra.

Istentől megáldott kellemes karácsonyi ünnepet és boldog új esztendőt kívánunk minden kedves olvasónk számára!

Magyari-Köpe Gábor lelkész, Fövenyessy Károly főgondnok és a gyülekezet Presbitériuma.

November havi események

November 5-7 között Egyházunknál sor került az Amerikai Magyar Református Egyház Nyugati Egyházmegyéjének Presbiteri konferenciájára. Vendégeink számára a gyülekezet gazdag programot szervezett.

November 5-én, pénteken du. 4:00 órakor volt a konferencia megnyitása. Az egybegyűlteket Nt. Szabó Sándor esperes, valamint Fövenyessy Károly főgondnok köszöntötte. A köszöntések után Nt. Fábíán Lajos tartott rövid áhítatot, ezt követően Nt. Magyari-Köpe Gábor előadására került sor. Vendégeink számára a meleg vacsorát készítette és adományozta Kenéz Ilona és Zoltán. Segítettek a Leemon család, Megyesi Gizella, Vörös Ilona és Fövenyessy Katalin.

Vacsora után Ft. Demeter Andor püspök úr, Nt. Szabó Sándor esperes úr, valamint Demeter Zsolt egyházmegyei főgondnok jelenlétében sor került a püspöki, valamint esperesi vizitációra. A vizitáció alkalmával, a jelenlevő presbitérium jelenlétében, az egyházi elöljáróságok átnézték és rendben levőnek találták a gyülekezet életéről, munkájáról összeállított jelentést. Godor György és Péter Ilona ellenőrök átnézték és rendbelevőnek találták a gyülekezet pénztárát.

November 6-án a konferencia Nt. Nagy Bálint áhítatával kezdődött. Az áhítat után Nt. Jakabffy Zsolt Attila és Demeter Zsolt előadását hallgatták és beszéltek meg az egybegyűlteket. Szombat délben az ebédet készítették Vörös Máté és Ilona. Segített Torma Veronika. Az ebéd után a konferenciázók San Franciscóban egy rövid városnézésen vettek részt, utána szabad program következett. Szombat este a vacsorát készítette és adományozta Megyesi Gizella, a süteményt készítette Magyary Ilona. Segítettek Fövenyessy Katalin, Vörös Ilona, Rácz Erzsébet, Leeman Peter és Margit.

November 7-én az ünnepi istentisztelet keretében, a konferencián résztvevő lelkészek szolgáltak, több mint 50 személy élt az úrvacsora szentségével. Az istentisztelet keretében Ft. Demeter Andor, Nt. Szabó Sándor és Demeter Zsolt köszöntötték a gyülekezetet és beszámoltak a konferenciáról. Az istentisztelet utáni ünnepi ebédet készítette és adományozta Hajnal Ilona és Zoltán. Segítettek Bordás Piroska és Zoltán, Kádas Jutka, Megyesi Gizella, Vörös Ilona, Leeman Peter és Margit. A konferencia vas. délután, az egybegyűlteket távozásával végződött. Köszönjük szépen vendégeinknek, hogy eljöttek és reméljük, hogy mindenki jól érezte magát. Külön köszönet illesse mindazon egyháztagjainkat, akik adományaikkal és áldozatos munkájukkal segítettek a konferencia jó lefolyását.

November 13-án Fabó Marika és John Reisinger esküdtek egymásnak örök hűséget Isten és az esküvőre egybegyűlteket színe előtt.

November 14-én, az istentisztelet utáni ebédet készítették és adományozták Magyary Ilona és András.

November 21-én, az istentisztelet után sor került a szokásos évi ünnepi bazárra. A bazárt rendezte Magyary Ilona. A bazáron az ebédet adományozta Fövenyessy Katalin, Magyary András és Megyesi Gizella. A lángost Vörös Máté és Ilona készítette, segített Torma Veronika. Az ebéd felszolgálásban segítettek Fövenyessy Katalin, Fülöp Mária, Bene Nova, Torma Veronika és Leemon Peter. A süteményeket készítettek és adományozták Magyary Ilona, Vörös Ilona, Megyesi Gizella, Orly Machell Elvira, Hajnal Blanka, Moore Márta, Fülöp Mária, Kozák Piroska, Nagy Kabriel. A templom által kiadásra szánt tárgyakat Megyesi Gizella és Leemon Margit árulta. Az élelmiszerek árusításában segítkezett Orly Machell Elvira, Orly Elvira és Magyary András.

Köszönjük mindazoknak, akik az eladásra szánt tárgyaikat a bazárra elhozták, és minden kedves vendégünknek a megjelenést.

November 28-án, az istentisztelet utáni ebédet készítették és adományozták Torma Veronika és József. A süteményt Vörös Ilona készítette.

November havi adományok:

Hajnal Blanka, a konferenciázók elszállásolására.....	\$ 100.00
Fövenyessy Károly és Katalin, a konferenciázók elszállásolására	\$ 120.00
Megyesi T. Gizella, a konferenciázók elszállásolására	\$ 120.00
Vörös Máté és Ilona, a konferenciázók elszállásolására	\$ 120.00
Rácz János és Erzsébet, a konferenciázók elszállásolására	\$ 120.00
Magyary O. Ilona, a konferenciázók elszállásolására	\$ 100.00

Orly M. Elvira, a konferenciázók elszállásolására	\$ 100.00
Leeman Peter és Margit, Isten dicsőségére hálaadásból	\$ 10.00
Nt. Fábián Lajos, Isten dicsőségére hálaadásból	\$ 10.00
Demeter Zsolt, Isten dicsőségére hálaadásból	\$ 10.00
Jankovics Mária, Isten dicsőségére hálaadásból	\$ 15.00
Bodnár Ontario, Isten dicsőségére hálaadásból	\$ 10.00
Faragó György, Isten dicsőségére hálaadásból	\$ 20.00
Okos Károly, Isten dicsőségére hálaadásból	\$ 50.00
Orly Elvira, Isten dicsőségére hálaadásból	\$ 100.00
John Louis Reisinger, Isten dicsőségére hálaadásból	\$ 100.00
Peters Ilona, Isten dicsőségére hálaadásból	\$ 100.00
Dittert László és Edit, Isten dicsőségére hálaadásból	\$ 75.00
Ft. Demeter Andor és Erzsébet, Isten dicsőségére hálaadásból	\$ 50.00
Szabó Károly és Magdolna, Isten dicsőségére hálaadásból	\$ 50.00
Orly M. Elvira, Isten dicsőségére hálaadásból	\$ 50.00
Nt. Szabó Sándor és Erzsébet, Isten dicsőségére hálaadásból	\$ 50.00
Bihari Varga Emese, Isten dicsőségére hálaadásból	\$ 40.00
Godor György, Isten dicsőségére hálaadásból	\$ 25.00
Csaplár András és Roberta, Isten dicsőségére hálaadásból	\$ 25.00
Rác János és Erzsébet, Isten dicsőségére hálaadásból	\$ 25.00
Megyesi T. Gizella, Isten dicsőségére hálaadásból	\$ 25.00
Tóth László és Helma, Isten dicsőségére hálaadásból	\$ 25.00
Moore Charles és Márta, Isten dicsőségére hálaadásból	\$ 25.00
Fövenyessy Károly és Katalin, Isten dicsőségére hálaadásból	\$ 20.00
Sújtó Sándor és Edit, Isten dicsőségére hálaadásból	\$ 20.00
Nagy Rozália, Isten dicsőségére hálaadásból	\$ 10.00
Dobos László Miklós, Isten dicsőségére hálaadásból	\$ 50.00
Leemon Peter és Margit, Isten dicsőségére hálaadásból	\$ 10.00
Rác János és Erzsébet, Isten dicsőségére hálaadásból	\$ 25.00
Megyesi T. Gizella, Isten dicsőségére hálaadásból	\$ 10.00
Magyari-Köpe Gábor, a konferenciázók elszállásolására	\$ 100.00
Hajnal József és Blanka, sógornője emlékére	\$ 20.00
Megyesi T. Gizella, Isten dicsőségére hálaadásból	\$ 20.00
Dittert László és Edit, Isten dicsőségére hálaadásból	\$ 50.00
Virágh E. Gizella, Isten dicsőségére hálaadásból	\$ 50.00
Herczeg Tamás és Barbara, Isten dicsőségére hálaadásból	\$ 5.00
Leemon Peter és Margit, Isten dicsőségére hálaadásból	\$ 10.00
Rác János és Erzsébet, Isten dicsőségére hálaadásból	\$ 25.00
Megyesi T. Gizella, Isten dicsőségére hálaadásból	\$ 20.00
Tóth László és Helma, Isten dicsőségére hálaadásból	\$ 15.00
Herczeg Tamás és Barbara, Isten dicsőségére hálaadásból	\$ 5.00

A Presbitérium nagy szeretettel köszön minden adományt és segítséget. Az Úr Isten gazdag áldása legyen az adakozó testvéreinkkel!

Hirdetések

- Hirdetjük a gyülekezetnek, hogy a karácsonyi ünnepi istentiszteletet szombaton, december 25-én, de. 11:00 órától tartjuk. Az istentisztelet keretében kiszolgáljuk az úri szent vacsorát. Istentisztelet után szeretetvendégségre kerül sor. A szeretetvendégségre az élelmet a gyülekezet tagjai hozzák.

Vasárnap, dec. 26-án a szokásos időben, de. 11:00 órától kezdődik az istentisztelet.

- Hirdetjük a gyülekezetnek, hogy a presbitérium döntése értelmében a jövő évi első istentiszteletet, január 2-án, vasárnap de. 11:00 órától tartjuk.

Karácsonkor

Én hozzám is benézett a karácson,
Tán csak azért, hogy bús orcát is lásson,
És rajta egy pár reszkető könyüt.

Menj el, karácson, menj innen sietve,
Hiszen családok ünnepnapja vagy te,
S én magam, egyes-egyedül vagyok.

Meleg szobám e gondolattól elhül.
Miként a jégcsap függ a házereszről,
Úgy függ szívemről ez a gondolat.

Hejh be nem így volt, nem így néhanapján
Ez ünnep sokszor be vigan virradt rám
Apám, anyám és testvérem között!

Oh aki együtt látta e családot,
Nem mindennapi boldogságot látott!
Mi boldogok valánk, mert jók valánk.

Emberről szerettünk és Istent imádtunk;
Akármikor jött a szegény, mi nálunk
Vígasztalást és kenyeret kapott.

Mi lett a díj? Rövid jólét multával
Hosszú nagy ínség...tenger, melyen által
Majd a halálnak révéhez jutunk.

De a szegénység én nekem nem fájna,
Ha jó családom régi lombos faja
Ugy állna még, mint áll a hajdanán.

Vész jött e fára, melytől szétszaggatta;
Egy ág keletre, a másik nyugatra,
S északra a törzs, az öreg szülők.

Lelkem szülőim, édes jó testvérem,
Ha én azt a kort újlag megérem,
Hol mind a négyünk egy asztalhoz ül!...

Eredj, reménység, menj, maradj magadnak,
Oly kedves vagy, hogy hinni kell szavadnak,
Ámbár tudom, hogy mindig csak hazudsz...

Isten veled, te szép családi élet!
Ki van rám mondva a kemény ítélet,
Hogy vágyam üzzön és ne érjen el.

Nem nap vagyok én, föld és hold körében;
Mint vészt jelentő üstökös az égén,
Magányos pályán búsan bujdosom.

Petőfi Sándor